

ROUTE DU SOLEIL

In deze gespreksmethode dient de Route du Soleil als metafoor voor de weg die professionals en leken samen af kunnen leggen.

Inleiding

Waarin verteld wordt over twee teams die beide de 'Route du Soleil' nemen, in de verwachting het onderweg eens te worden over de eindbestemming.

Op een zonnige vrijdagmiddag gaan twee teams op weg naar het zuiden. Ze nemen de Route du Soleil. Doel is om gezamenlijk op een nader te bepalen eindbestemming aan te komen. Het eerste team, bestaande uit professionals, gaat zelfverzekerd en vol vertrouwen op pad. Het is immers niet voor het eerst dat deze weg gevolgd zal gaan worden. Sceptisch kijken ze naar het tweede team, de zogenoemde leken. Het leken team is vrij onervaren en bestaat uit een bont gezelschap van personages. Zal dit eigenwijze en behoudende team geen onnodige vertraging gaan geven? De leken op hun buurt voelen zich de underdog. Natuurlijk is het voor hen de eerste keer dat ze deze route zullen nemen, maar ze kunnen toch rijden? Hun eigen auto kennen ze door en door en wanneer ze er niet uit komen kunnen de profs toch wel een handje helpen?

Eerste pleisterplaats

Waarin de teams met elkaar kennismaken op de eerste pleisterplaats, waar blijkt dat sprake is van spraakverwarring en waarin de Translator wordt voorgesteld.

Na enkele uren achter elkaar rijden, wordt het tijd dat de teams nader met elkaar kennismaken. Dit gebeurt op de eerste pleisterplek. Vol enthousiasme lopen beide teams op elkaar af en gaan gezamenlijk aan een grote tafel zitten. De professionals zijn benieuwd naar de reisdoelwensen van de leken. Zouden ze deze kunnen vertellen? Dat laten de leken zich geen twee keer zeggen en nemen meteen het woord. Al snel is het een kabaal van de jewelste. Het lijkt of iedereen om het hardst roept. Voor de professionals is er al snel geen touw meer aan vast te knopen. Waarom roept iedereen iets anders en wat bedoelt die mevrouw precies met 'als het maar niet te ver weg is'? De professionals willen graag in discussie met de leken. Welke percepties hebben zij? Kunnen ze referentiebeelden geven? Met deze vragen kunnen de leken helemaal niets, ze beginnen al aan stoppen te denken. Even lijkt het erop alsof deze trip snel afgelopen zal zijn, beide teams zien niet echt in waar ze heen gaan. Het wordt tijd dat de teams kennismaken met de Translator die op deze pleisterplek is neergestreken.

De Translator

De Translator is een vertaalmachine die vakjargon vertaalt in gewone mensen taal en omgekeerd. De machine daagt leken uit hun wensen en ideeën zo concreet mogelijk te verwoorden. Professionals worden aangemoedigd zoveel mogelijk door te vragen. 'Doorvragen, nog meer vragen' blijft de machine roepen tot de klik is bereikt: dit is het moment waarop leken en professionals dezelfde taal spreken en van elkaar weten wat ze bedoelen. Vanaf nu is communicatie mogelijk.

Tweede pleisterplaats

Over hoe de teams elkaar ontmoeten op de tweede pleisterplek, waar iedereen eigenlijk wat anders wil en waarin beide teams bijna van hun eigen teamleden genoeg krijgen, tot ze het Opwegrestaurant in het vizier krijgen.

Met het gevoel dat het mogelijk moet zijn een gezamenlijk einddoel vast te stellen, gaan beide teams weer op weg. Tijdens de rit nemen de professionals ongemerkt een voorsprong. Het wordt tijd voor een tweede stop. Hoewel enigszins vermoeid van de lange rit, zien beide teams het belang in om samen verder te gaan. Het doel is immers gezamenlijk in het zuiden aan te komen en tot nu toe is alleen een abstract reisdoel vastgesteld. Maar hoe bak je een concrete taart van abstract beslag? Iedereen heeft hier wel een idee voor. De een wil discussie, de ander wil vooral met de handen aan de slag. Al snel lopen de gemoederen weer hoog op. Dit keer zijn zelfs de teamleden het niet met elkaar eens. Een gezamenlijk einddoel lijkt verder weg dan ooit. Dan worden de teams het Opwegrestaurant gewaar.

Het Opwegrestaurant

Het Opwegrestaurant kent een groot zelfbedieningsbuffet. Voor ieder wat wils. Hoewel iedereen wat anders kan nemen, zit iedereen bij elkaar aan tafel. Iedereen knapt van het eten op, en geanimeerd worden gesprekken gevoerd en informatie uitgewisseld. Buiten het restaurant loopt men gezamenlijk nog even een rondje om de benen te strekken, en er wordt getankt voor de volgende etappe.

In het restaurant en daar buiten is gelegenheid om te discussiëren, praten, spelen, doen, wandelen, rondkijken, inspireren, luisteren, tekenen, zoeken, zien, proeven, creëren, knippen, voelen, denken, dromen, plakken, bouwen, waarderen, musiceren, koken, dansen, puzzelen, maken, fantaseren, reageren, kleuren, ontwerpen, zwijgen. Ieder in zijn eigen tempo, alleen, of gezamenlijk.

Met het hoofd vol inspiratie gaat iedereen op weg, de ervaringen op zijn eigen manier verwerkend.

Derde pleisterplaats

Waarin de teams onderweg alle beelden en ideeën die in het Opwegrestaurant bedacht zijn op een rijtje zetten en niet lang daarna op de derde pleisterplaats aankomen, waar zij kennismaken met het Ervarium.

Opnieuw vervolgen beide teams hun weg. De hoofden en magen van de teamleden zijn goed gevuld. Elk team is enthousiast, tijdens de rit gaat iedereen verder met de activiteiten die in het restaurant in gang zijn gezet. De teams hebben aanwijzingen gekregen hoe zij al hun ideeën kunnen verwoorden en verbeelden. Ze zijn hier nog volop mee bezig als de derde rustplek al in zicht komt: het Ervarium.

Het Ervarium

In het Ervarium delen alle bezoekers hun ervaringen met elkaar. Een manier waarop dit gebeurt is door alle rollen om te draaien. De teams doen alsof de eindbestemming al bereikt is en spelen alsof hun leven er vanaf hangt.

Pechsimulaties worden niet vermeden. Men denkt niet meer alleen aan hoe mooi het einddoel gaat worden, men krijgt ook aandacht voor zaken als geld en de tijd die de trip nog gaat kosten. Confrontaties vinden plaats. Ideeën worden samengevoegd en vermengd. Het resultaat van deze ervarium-ervaring is een wensenpalet. Opgetogen stapt men na afloop bij elkaar in de auto. Op naar de eindbestemming.

De laatste etappe

Waarin de teams op weg zijn naar hun eindbestemming.

In de auto beseft iedereen dat, nu het wensenpalet af is, het aankomt op daadkracht. 'Geen woorden, maar daden' roept iemand. Gaat iedereen aan de slag, en zal het wensenpakket in de praktijk worden toegepast?